

21.

Győri Törvényszék
Győr

Tisztelt Törvényszék!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	1V/1104-0/2014
Érkezett:	2014 JÚN 11.
Példány:	2
Melléklet:	6 db
Kezelőiroda:	1

Győri Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

Érkeztetés módja: személyesen/kézbesítővel küldve/
postán/e-mailen/faxon érkezett

Érkezett: 2014 MÁJ 29.

Az ügyirat száma: 15.K.26.957/2013.

Példány: 1 Mell.: — db

gml

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [redacted] által képviselt [redacted] ti [redacted] felperesként, a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve alperes ellen, csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv) 27.§-a alapján, a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a Kúria Kfv.II.37.721/2013/6. számon hozott jogerős ítéletének és az ezt megelőző Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.26.957/2013/8. számú jogerős ítéletének a 2011. évi CLI. Törvény 52.§. (b) bekezdésbe ütközően, az „Alaptörvényben biztosított jogsérelmeim” miatt. Előadtam az eljárás során részletesen megindokoltam a 2002. április 15-től érvényes jogi normára, és az ezzel összhangban 2006-ban született Alkotmánybírósági Határozatokra hivatkozással, hogy álláspontom szerint jogsérelmeim az első és másodfokon eljáró Bíróságok részéről, egy 12 éve megsemmisített, Alkotmány ellenes jogszabály újraalkalmazása folytán következtek be.

A CLI. Törvény 52. § (1) bekezdés értelmében: „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét”, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. Törvény 24. § (1) bekezdése határozza meg, mely szerint „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja alapján felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az engem ért jogsérelmeimmel kapcsolatos választ párhuzamban adom meg az alábbiak szerint; az ügy szempontjából releváns időszakban hatályos Alkotmány joghelyeivel. Tekintettel arra, hogy engem a jogsérelmek az Alaptörvény 2012. januári bevezetése előtt (Önkormányzat és közöttem 2011. októbertől) és utána, az ÁNTSZ bekapcsolódásával folyamatosan értek. Ezek a joghelyek megegyeznek a háziorvosi működtetési jog gyakorlása alatti (63/2006-os ABH) és a jog elidegenítése alatti (28/2006-os ABH), továbbá a 29/2006-os és a 297/B/2005-ös alkotmánybírósági normakontroll vizsgálata során, az Alkotmánybíróság által, az elbírálás szempontjából figyelembe vett alkotmányjogi hivatkozásokkal.

A jelen eljárás megindításának indokai az alábbiakban elővezetésre kerülő Alkotmány illetve Alaptörvény szintű jogsértések, az Alkotmánybíróság által hivatkozottan. Utalok rá, hogy 2013. júniusban a hvg-ben közlemény jelent meg, mely szerint nem lehet eltiltani a régi határozatoktól az alkotmánybírókat. „A testület értelmezte azt is, mihez kezdjen a negyedik alaptörvény-

módosítással hatályon kívül helyezett régi határozatokkal, és úgy döntött, kellő indoklással továbbra is lehet hivatkozni rájuk. Az alaptörvény negyedik módosítása ellenére is használhatja az Alkotmánybíróság (Ab) a korábbi, 2012 előtt született határozatait – mondta ki kedden a testület. A szerdán nyilvánosságra hozott, a bíróságok szervezetéről szóló törvények felülvizsgálatáról hozott határozat indoklásában az Ab egyebek mellett kimondta: az alkotmányjog fejlődésének eddigi eredményei szükségképpen hatással vannak az új alaptörvény értelmezésére is, nem lehet teljesen tiszta lapot kezdeni”.

2013. június 12. szerda, 17:01 Szerző: hvg.hu

A lefolytatott első és másodfokú bírósági eljárás az állampolgári jogaimat és az ettől elválaszthatatlan közteherviselési kötelezettségeim teljesítési lehetőségét teljes mértékben megsemmisítette, hiszen nem adtam el a jogomat, ami 8 – 16 óráig terjedő adóköteles főállás, hanem a keresőtevékenységemben akadályoztatva vagyok. Ennek értelmében viszont az Öotv-hez tartozó Vhr. 2.§.(1ba) és 2.§.(3) bekezdés értelmében a praxisom nem válhat tartósan betöltetlenné, amiből következően az Önkormányzat nem jogsult:

- Sem működési engedélyre,
- Sem helyettes beállításra.
- Sem finanszírozási szerződéskötésre,

Mindhárom közigazgatási határozati szintű lépés e szerint a sorrend szerint haladva az ÁNTSZ, Önkormányzat, Pénztár részéről, a hatósági bizonyítványomban foglalt törvényi rendelkezést, az ennek alapján önálló orvosi tevékenység nyújtásomban megtestesülő vagyoni értékű magántulajdonomat sérti. **Egyszerre megvalósítva a jogrend megsértését (63/2006-os ABH) és a törvénysértő jogkör konkurencia alkalmazását (28/2006-os ABH) úgy velem, mint a Magyar Állammal szemben egyaránt!**

A NAV azonban ezt nem fogadja el, mert a jelenlegi praxisfinanszírozás fosztott állapotomra tekintet nélkül, járulék nem fizetés esetén az ingó – ingatlanaim lefoglalását helyezte kilátásba. Adott tehát két jogerős ítélet a Magyar Államot képviselő Bíróságok részéről, melyet a szintén Magyar Államot képviselő NAV nem fogad el. Ez a tény elhangzott felperesi képviseletben a Kúria ítélet kihirdetésekor, azonban a határozatot felolvasó Elnöknő válasza erre az volt, hogy „*az nem számí*”. Azonban én emiatt a NAV – Bíróság inkoherencia miatt elhagyni kényszerültem az országot, és közel 2000 km-re élek jelenleg a családomtól, a 14 és 6 éves kiskorú gyermekeimtől, férjemtől távol. Két gyermekgyógyászati szakvizsgás, és több mint 20 éves szakmai tapasztalatokkal rendelkező orvosként az Unióban kényszerültem munkát keresni.

Az első fokon eljárt Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rögzítette az ítélet 11. oldal alján és a 12. oldal tetején, hogy nem vizsgálja a jogrenddel történő esetleges ütközést a határozathozatal során, eljárásjogi korlátozásra hivatkozással. Vagyis azt, hogy e határozati szintű ÁNTSZ működési engedély visszavonás magasabb szintű jogba, törvényi szabályozásba, és még állampolgári alapjogsértésekbe is ütközik. Működési engedély hiányában, a finanszírozási jogosultság megvonásán keresztül a teljes állampolgári alapjogok megsemmisítésébe. A Ptk. 115. §. értelmében ugyanis „a tulajdonjogi igények nem évülnek el”, azt közigazgatási határozat által megsemmisíteni nem lehet.

A határozat 10. oldal lapalján azt is kimondta a Bíróság, hogy: „*Az R. 8.§.(4) bekezdés a.) pontja alkalmazhatóságával kapcsolatos keresetlevélben kifejtett felperesi álláspont alaptalan*”. Ez a megállapítás nyíltan megvalósítja a jogrend megsértését, mert e joghely értelmében szerződéssel történik az alapellátási feladat ellátása. Szemben azzal, hogy a Ket. 83.§.(4) bekezdésben foglalt Hatósági Bizonyítványom ezt, a szolgáltatómon keresztül törvényi rendelkezésként írja elő, melynek betartása az Önkormányzatra, ÁNTSZ-re, de még a bíróságokra nézve is kötelező. A Ptk. 200.§.(2)

bekezdés ugyanis kimondja a szerződési semmisséget a törvényi rendelkezéssel szemben. A törvényi rendelkezésnek pedig köztudottan alapja esetemben az adásvétellel történt tulajdonszerzés.

A másodfokon eljáró Kúria több mint 7 hónappal a vállalkozásom működési engedélyének visszavonásából eredő finanszírozási szerződés felbontását követően, ítéletbe foglalta a vagyoni értékű praxisjogom kiüresítésének általuk vélt törvényességét. Annak ellenére, hogy a Kúria által is tudottan, már akkor több mint fél éve keresőképtelenség miatt, az elsőfokú határozat következményeként ki lett üresítve a vagyoni értékű praxisjogom: „*A felperes...működési engedélyének visszavonására jogszerűen került sor. Ez azonban nem érintette a felperes praxisjogát, illetve praxisengedélyét*” (határozat 10. oldal alja). „*Jelen felülvizsgálattal érintett eljárás során a felperes praxisjogának (praxisengedélyének) visszavonására illetőleg megszüntetésére nem került sor*” (határozat 11. oldal első bekezdés). Azonban ez, az eltérő jogkörök összemosása miatt azért sem felel meg a valóságnak, mert a [REDACTED] D [REDACTED] [REDACTED] ti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] praxisjog tulajdonos, egyben a korábban adásvétellel megszerzett vagyoni értékű jog alapján praxisengedély jogosult. Ez a mondat így nem csak az elsőfokú határozatban foglaltan a jogrenddel ellentétes, hanem még a törvényellenes jogkör konkurenciát is megvalósítja, aminek elutasítása a 28/2006-os AB Határozat hozatal alapja volt az Alkotmánybíróság részéről.

Ezek a megállapítások az alperesi számkorlát nélküli „licence”, vagyoni érték nélküli állásponttal egyeztek meg, melyet a Győri NSzSz a 2012. szeptember 12-i, VIII-R-047/1092-10/2012 iktatószámú határozatának 10. oldalán az alábbiak szerint állított: „*mivel a működtetési jog nem közzehatárhoz kötött, így a területi ellátási kötelezettséget a feladat-ellátási szerződés alapján a működési engedély alapozza meg*”. Ezt a koncepciót mondta ki a 63/2006-os AB Határozatban az Alkotmánybíróság a „19/1993. (III. 27.) AB határozat, ABH 1993, 431, 432-433. és a 2/2002. (I. 25.) AB határozat, ABH 2002, 41, 56.” AB Határozatokra történő hivatkozással „*a felhatalmazás kereteinek túllépésének - a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] Alkotmány ellenesnek*”.

Úgy az első fokon eljáró bíróság az előbb említett 96/2003-as Kormányrendelet 8.§.(4a) bekezdés alkalmazásával, mint a másodfokon eljáró Kúria, a határozatának 9. oldal első sorában: „*A működtetési jog nem szükségképpen összekapcsolt a háziorvosi körzettel, mert a háziorvosi körzetben végzendő tevékenység az önkormányzattal megkötött megállapodástól függ*”, a 2002. április 15 előtti feladat ellátási szerződésen alapuló számkorlát nélküli „licence” normát vallotta. A 12 éve megsemmisített, és az Alkotmánybíróság által Alkotmány ellenesnek kihirdetettek ellenére! Mindkét bíróság a 29/2006-os AB Határozat Határozati 2-es és 3-as pontjával ellentétesen foglalt állást, melyeket az Alkotmánybíróság az V/4-es és a VII/2-es bekezdésekben indokolt meg. Ez az alábbiakban kerül hivatkozásra.

A jogrend, a magántulajdon és a törvényi rendelkezések megsértése az önálló orvosi tevékenységhez kapcsolódóan alkotmányos jogsértések! Erről szólnak a 2006-os AB Határozatok.

Jelen eljárásban alapkérdés: lehet-e jogszerű, ez által érvényes, ha az alkotmányosan védett törvényi kötelezettségem (önálló orvosi tevékenység nyújtás a praxisomban), a jövedelemszerzési lehetőségeim és közteherviselési kötelezettségeim megsemmisítésének joghelyei ellentétesek az Alkotmánybíróság Határozataiban foglaltakkal, ezáltal az Alkotmánybírósági Törvénnyel is? Megtestesítve egyben a magántulajdon és a jogrend megsértését? Más szóval, ha és amennyiben a jelen eljárás alapja egy 12. éve megsemmisített jogi norma. **Építhető-e az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogi normára jogszerűen eljárás?**

Az Önálló Orvosi Törvény közjogi érvényességének alapja a Ket. 83.§-a. Éppen ezért a Ket. 83.§.(4-5) bekezdése megkerülhetetlen akadályt képez úgy a MOK, mint a lefolytatott, de figyelembe nem vett első és másodfokú eljárásokban. A Ket. 83.§.(4-5) bekezdésében ez áll:

„(4) *A hatósági bizonyítvány tartalmát - az ellenkező bizonyításáig - mindenki köteles elfogadni*”. Ezt erősíti meg a Fővárosi Ítéltábla FIT-H-KJ-2009-195 határozata is.

„A hatósági bizonyítvány közhitelű közokirat. Ez azt jelenti, hogy az abban foglalt adatok valóságát - az ellenkező bizonyításáig - **mindenki köteles elfogadni**. A hatósági bizonyítványba foglalt tények valóságát tehát **mindaddig vélelmezni kell, ameddig a tényre, állapotra, adatra vonatkozóan annak ellenkezője nem nyer bizonyítást**. A vélelem tehát megdönthető. A vélelem megdöntésének eljárási szabályait azonban az Áe. nem határozza meg. Ebből az következik, hogy amennyiben a hatóság azt állapítja meg, hogy az általa kiadott vagy záradékkal ellátott hatósági bizonyítvány valótlan adatot, vagy valótlan adatot is tartalmaz, úgy azt, mint jogszabálysértőt az Áe. 61. §-ának megfelelően módosíthatja vagy visszavonhatja. **Ha azonban az itt szabályozott valamennyi feltétel maradéktalanul nem teljesül, úgy a hatóság e jogorvoslati eszközzel nem élhet**. Ilyenkor a hatósági bizonyítvány tartalmára vonatkozó vélelem már csak annak az eljárásnak a keretében, vagy azon eljárásra vonatkozó szabályok alapján **dönthető meg, amelyben a hatósági bizonyítványt bizonyítékként felhasználták**”.

Álláspontom szerint a Ket 83.§. (4) bekezdésben foglaltak megdöntése, és az állampolgári alapjogaim megsemmisíthetősége jogi eszközökkel, a feltétele a jelen eljárás jogszerűségének. Ellenben a most következők ezt jogilag kizárják.

A Ket. 83.§.(5) bekezdés: „A hatósági bizonyítvány ellen az ellenérdekű ügyfél nem élhet fellebbezéssel, de a hatósági bizonyítvány felhasználási célja szerinti eljárásban bizonyíthatja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan”. Ezt eddig senki meg sem kísérelte még!

A Ket. 83.§.(5) bekezdésben foglaltakat azonban a működtetési jog vonatkozásában kizárta alkalmazni az Alkotmánybíróság a 28/2006-os és a 63/2006-os AB Határozatában: *Az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése szerint azt a jogszabályt, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni (63/2006-os ABH III/4)...Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a már hatályon kívül helyezett rendelkezés alkotmányellenes volt és az eljárás feleinek különösen fontos érdekére tekintettel az Abtv. 43. §-ának (4) bekezdése alapján az alkotmányellenes rendelkezés a folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható” (28/2006-os ABH III/6).*

Ezek a „licence” szemléletet tükröző, az önkormányzati feladat ellátási szerződéseket 2002. április 15-ig lehetővé tevő joghelyek voltak. **A feladat ellátási szerződések** hivatkozásával szolgáló Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatának, a Vhr. 4.§.(3a, 3d) és a Vhr. 7.§.(3) bekezdések megsemmisítése, egyben **Alkotmány ellenességük kimondása** által ezek a joghelyek úgy a közigazgatásban, mint a bíróságokon nem hivatkozhatók, és ez visszamenő hatályú az Önálló Orvosi Törvény bevezetésének napjáig.

A 28-29/2006-os Határozatában az Alkotmánybíróság kihirdette: „A 40/1997. (VII. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság elfogadta, hogy a bevezetett és gyakorolt rendszeres kereső tevékenység, amely rendszeres jövedelmet biztosít, az Alkotmány 13. § (1) bekezdés szerint tulajdoni védelmet élvez”. A Hatósági Bizonyítványomban megjelölt háziorvosi működtetési jog az Öotv. 2.§.(3) bekezdés értelmében vagyoni értékű jog. **Alkotmányosan védett, azaz garantált jövedelemszerző képesség mellett hogyan lehetek állás és finanszírozási fosztott más módon, mint a jogrend, a jogállamiság és a magántulajdon megsértése által?** A jogrend betartása a Jat. 1.§.(1-2) és az Alkotmány 2.§.(1) bekezdése alapján a jogállamiság alapja, ami jogi normákat keletkeztet.

Álláspontom szerint megsemmisített jogi norma alapján bíróság nem tárgyalhat, idézés nélkül kell elutasítania az alperes – jelen esetben ÁNTSZ - ilyen irányú vagyonfosztásos és állampolgári alapjogokat megsemmisítő szándékát. Ezért sem alapítható rá alperesi koncepció!

A működtetési jog, mint abszolút szerkezetű (tulajdonjog és egyben törvényi rendelkezés) jog intézmény jogállamban, jogkövető eljárásban nem engedi meg a jelen eljárást!

A 28/2006-os ABH-ban **a tulajdonnal való autonóm rendelkezési jog megsértését** fogalmazta meg az Alkotmánybíróság, míg a 63/2006-os ABH-ban **a jogrend megsértését**, ha a hatósági bizonyít-

vány tartalmával ellentétesen, betöltött praxisban működési engedélyt kér, és kap az önkormányzat az ÁNTSZ-től, törvényellenesen elvonva a szolgáltató praxisfinanszírozását, kiüresítve ezzel a vagyoni értékű jogot. Annak ellenére, hogy az Alkotmánybírósági Törvény (Abtv) minden törvényt felülír, ami azokban esetleg ellentétes lenne a legmagasabb jogforrással. Ezekről a jogsértő lépésekről születtek 2006-ban Alkotmánybírósági Határozatok (szám szerint négy), így magatartásával az alperesi ÁNTSZ, az Alkotmánybírósági Határozatokkal megerősítetten megsértette még az Abtv. 39.§.(1-2) bekezdést is, amely szerint (1) „Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. (2) Az Alkotmánybíróság döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye”. Értelemszerűen az Abtv. az ÁNTSZ-re a Pénztárra, OALI-ra és a Bíróságra egyaránt kötelező.

Az önkormányzati befolyást a joggyakorlásból kizáró 2002. április 15-től hatályos országos praxiskvóta szemlélet joghelyei az Öotv. 2.§.(2) bekezdés, és ezzel összefüggésben a módosított Vhr. 2.§.(1a) bekezdés a Körzethatár Rendelettel együtt, továbbá az önálló orvosi tevékenységre jogosult jelenlétében az önkormányzati helyettesítést kizáró Vhr. 2.§.(1bb) bekezdések.

A lefolytatott eljárás során visszatérően hivatkoztam a 2002. április 15. előtt alkalmazott számkorlát nélküli „licence” jogi norma Alkotmány ellenességét. Azonban mindkét Bíróság figyelmen kívül hagyta ezeket a joghelyeket! Az e norma alapját képező feladat ellátási szerződések hiányán alapuló vagyoni értékű praxisműködtetési jog törvény és jogrend /Alkotmány – Alaptörvény/ ellenes kiüresítését a 96/2003-as Kormányrendelet 8.§.(4a) bekezdésére történő hivatkozással minden beadványomban megjelöltem. Jelesül a 2012. október 7-i keresetlevelem 3. oldalán: „Ezt a bekezdést átláspontunk szerint, több mint 10 éve az alábbiakban részletezett okok miatt a törvényi szabályozás felül írta, ugyanis a vele megegyező értelmű Vhr. 3. § (1) bekezdés 3. mondata megsemmisítésre került, a vagyoni értékű működtetési jogot kiüresítő, Alkotmány ellenessége miatt”. Praxisjog tulajdonos esetén e joghely nem hivatkozható, mert alapellátás nyújtásra a vagyoni értékű jogom gyakorlásaként, egyben a Hatósági Bizonyítványomban foglalt törvényi rendelkezés alapján vagyok jogosult, ugyanakkor kötelezett is a 9 jegyű ÁNTSZ praxisazonosító által földrajzilag meghatározott, Sopron 7-es számú gyermek házi orvosi körzetben, nem szerződéses alapon! Így működési engedély kiadás vagy visszavonás feltételül ez a joghely nem hivatkozható. A jog kiüresítésének két módját keresetlevelem következő oldal a) és b) pontjában jelöltem meg. Közös lényegük az **Alkotmánybíróság által visszamenő hatállyal 2000-ig Alkotmány ellenesnek kihirdetett feladat ellátási szerződésre történő hivatkozás.** Ennek hiányára történő jogellenes hivatkozás, a hatósági bizonyítvánnyal szemben üresíti ki a vagyoni értékű jogot, a 2006-ban megsemmisített önkormányzati, - joggyakorlást befolyásoló, jogrend ellenes, és a törvényellenes jogkör konkurenciát megvalósító – joghelyekkel megegyező módon.

Ugyanakkor a lefolytatott eljárás alperesi alap kifogása is törvény és a jogrend megsértése miatt Alkotmány ellenes: „Igazoljam az önkormányzati rendelő használatának jogcímét!” Az Önkormányzat – ÁNTSZ számára, mint joggyakorlási feltételt, a rendelő személyes használatát a jogtulajdonos részéről az Öotv. 2.§.(1-2), a Vhr. 14.§. (1) bekezdése: „Az Öotv. alapján szerzett...működtetési jog gyakorlásához szükséges az önkormányzat tulajdonában álló orvosi rendelő,...” és a 2002. július 1-től hatályos önkormányzati Körzethatár Rendelet írja elő.

Az Öotv. 1.§.(2a, 2c) bekezdés együttes értelmezésében a házi orvosi működtetési jog, a területi ellátásnyújtási jog és az egészségügyi szolgáltatási jog egy adott körzetben azonos fogalmak, tekintve, hogy a területi ellátási kötelezettség a működtetési jog tartalmi eleme.

Egyik eljáró bíróság sem vette figyelembe azt, hogy a Hatósági Bizonyítványom az Önkormányzatra és a Soproni ÁNTSZ-re nézve is kötelezően előírják a rendelő használatát, tekintve, hogy a 9 jegyű 080095021 ÁNTSZ földrajzi azonosító kód a legfontosabb tartalmi eleme.

Az Öotv bevezetését kísérő miniszteri indoklás is a praxisjog tartalmi elemét jelentő területi ellátási kötelezettséget – a település egészségügyi szolgáltatásának jogát – szorosan személyhez kötötte:

„Az adott orvos személyes ellátási kötelezettségének legfőbb biztosítékát a területi ellátási kötelezettség biztosítása jelenti. A **működtetési jog személyes ellátási kötelezettség.**” 2012-től a háziorvosi működtetési jogot praxisjognak nevezték el, és ugyanezt erősítette meg 12 évvel később a miniszteri indoklás: „**A praxisjog egy adott körzetben értelmezhető, attól el nem választható vagyoni értékű jog, mely alapján területi ellátási kötelezettséggel, egy meghatározott háziorvosi körzetben, egy adott háziorvos kizárólagos joga az egészségügyi alapellátás nyújtása”.** Ez tehát kétszeres miniszteri indoklás a jelen eljárás alapjául szolgáló eljárás Önálló Orvosi Törvény ellenességének bizonyítékául!

Az Országos Alapellátási Intézet (OALI) állásfoglalása értelmében a működtetési jog alapján gyakorolt önálló orvosi tevékenység a szolgáltató (esetemben a [REDACTED] - [REDACTED] [REDACTED] alapellátási kötelezettsége: „**az önálló orvosi tevékenység az Öotv-ben definiált forma, és nem azonos az egyedül végzett orvosi munkával. A praxisban folyó ellátás személyes és folyamatos, ami nem egy személyre vonatkozó kötelezettség, a jogszabályok a szolgáltatóra, ill. annak orvosára (orvosaira, praxis közösség) vonatkoznak (4/2000. (II.25.) EüM rendelet 2 § (1)-(3) bek.)**”. A előző, d) pont értelmében a működtetési joghoz kapcsolódó rendszeres keresőtevékenységet az Alkotmánybíróság alapjogi (tulajdoni) védelembe részesítette.

A működési engedély – feladat ellátási szerződés kapcsolat Alkotmány ellenességét a joggyakorlás során a 63/2006-os ABH, míg a jog elidegenítése során a 28/2006-os AB Határozat mondta ki. Az önálló orvosi tevékenység joggyakorlási feltétele a jogszerzés és a Hatósági bizonyítvány.

A felperesi beadványok részletesen tartalmazzák az Önálló Orvosi Törvény 2006-ban született normakontroll vizsgálatai során kihirdetett, fent megnevezett Alkotmánybírósági Határozatok eredményeit. A mindent magában foglaló mondat így hangzik: „**Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól**”. Ez is azt támasztja alá, hogy a feladat ellátási szerződés nem hivatkozható működési engedély kiadási feltételként. Az előbb említett OALI állásfoglalás is a jogszerzés, jogengedélyezés és az ezt magában foglaló működési engedély jogi kapcsolatot fejezi ki betöltött praxis esetén.

Beadványaimban az Alkotmánybíróság által figyelembe vett jogszabályokat hivatkoztam, megjelölve az Alkotmánybíróság által hivatkozott alapjogok megsértésével:

- a) a magántulajdon,
- b) a működtetési joghoz kapcsolt rendszeres jövedelemszerző tevékenység,
- c) a jogrend,
- d) a diszkriminációt tiltó joghelyekhez kapcsolódóan.

Alkotmányjogi panaszbeadványom e **joghelyek személyemet érintő megsértését tartalmazzák.**

ad a) **a magántulajdon védelmét és a tulajdonhoz való jogot**, az Alkotmány 9. § (1), a 13. § (1) (2) bekezdésekben foglalt értelmében:

Alkotmány 9. § (1) „Magyarországon a köztulajdon és a **magántulajdon** egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.”

13. § (1) „A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Alkotmány 13. § (2) „Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

ad b) a munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához ezzel a jövedelemszerzéshez való jogot, az Alkotmány a 70/B. § (1) bekezdésben foglalt értelmében:

Alkotmány 70/B. § (1) „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához”.

ALAPTÖRVÉNY NEMZETI HITVALLÁS Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

M) cikk

- (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.
- (2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. **Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben**, és védi a fogyasztók jogait.

XII. cikk

- (1) **Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.** Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.
- (2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy **minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.**

ad c) a jogállamiságot kimondó Alkotmány 2. § (1), 7. § (2) bekezdéseiben foglalt, és ezzel összefüggésben a jogforrási hierarchia rendjének betartását előíró, Alkotmány 8. § (2), a 35. § (2), a Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltak értelmében:

Alkotmány 2. § (1) „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

ALAPTÖRVÉNY ALAPVETÉS B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alkotmány 7. § (2) „A jogalkotás rendjét törvény szabályozza.”

ALAPTÖRVÉNY R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. (2) **Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

Alkotmány 8. §(2) „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat **törvény** állapítja meg, **alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.**”

ALAPTÖRVÉNY SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk

- (1) **AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**
- (2) **Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.**
- (3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.**
- (4) **A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.**

ALAPTÖRVÉNY II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alkotmány 35. § (2) „A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. **A Kormány rendelete és határozata törvény nyel nem lehet ellentétes.** A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

A Jat. szabályai: „1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják: a) az Országgyűlés törvényt, → b) → c) a Kormány rendeletet, → d) a miniszterelnök és a Kormány tagja miniszteri rendeletet, → e) → f) az önkormányzat rendeletet.

(2) E rangsornak megfelelően **az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.**”

ALAPTÖRVÉNY 18. cikk

- (1) A miniszterelnök meghatározza a Kormány általános politikáját.
- (2) A miniszter a Kormány általános politikájának keretei között önállóan irányítja az államigazgatásnak a feladatkörébe tartozó ágazatait és az alárendelt szerveket, valamint ellátja a Kormány vagy a miniszterelnök által meghatározott feladatokat.
- (3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvényvel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

ad d) a diszkrimináció tilalmát kimondó Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése:

Alkotmány 70/A. § (1) „**A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat**, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

ALAPTÖRVÉNY XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**

A 29/2006-os AB Határozatában ezzel kapcsolatosan a **határozati 3-as pontban** kimondta az Alkotmánybíróság, hogy az önkormányzati szerződéskötés 2000-től, a törvényi rendelkezés gyakorlására Alkotmány ellenes, és ezt a VII/2. bekezdésben indokolta meg. „A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése **nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik... Ennek alapján nem áll ellentétben az Önkormányzati Törvény (Öktv) 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését**”. Láthatóan az Alkotmánybíróság értelmezésében is, az önkormányzati feladat ellátási szerződés 2000-től az Öktv-el is ellentétes, nem egyedül az Alkotmánynak az AB Határozatokban felsorolt joghelyeivel, valamint a hatósági bizonyítványt érintő Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltakkal.

A 29/2006-os AB Határozat **határozati 2-es pontjában** kihirdette az Alkotmánybíróság, hogy a 2000. évi II. törvény szabályozta a működtetési jog **konkrét** háziiorvosi körzetre vonatkozó fennállását. Nem az önkormányzati feladat ellátási szerződés határozza meg 2000-től kezdve az orvos tevékenységének a helyét, és ezt a Határozat V/4-es szakaszában indokolta meg: „A működtetési jog szabályozásánál az állapítható meg, hogy a működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta”, mert „az Öotv. 2. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe új rendelkezést léptetett az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról, valamint az orvosi tevékenység végzésének formáiról szóló 2001. évi CVII. törvény 26. §-ának n) pontja, amely a működtetési jognak a helyi önkormányzat által meghatározott háziiorvosi körzetben történő folytatásáról rendelkezett”. Ugyanennek a törvénynek a 25.§.(7) bekezdése a Körzethatár Rendelet megalkotásáról rendelkezett: „A települési önkormányzatok a 26. § n) pontban meghatározott rendeleteiket e törvény hatályba lépésétől számi-

tott 3 hónapon belül alkotják meg.” Látható, hogy a 29/2006-os ABH. Határozati 2-es és 3-as pontja a praxis jogi betöltöttsége miatt megtiltja az önkormányzatok számára azt is, hogy az önálló orvosi tevékenységre jogosult egészségügyi szolgáltató által betöltött praxisába helyettest beállítson.

Az Alkotmánybírósági határozatokban az Alkotmánybíróság kihirdette azt, hogy sem a praxisműködtetési jog elidegenítésekor (28/2006-os ABH), sem a jog gyakorlása alatt (63/ 2006-os ABH) a működtetési jog alapján nyújtott önálló orvosi tevékenység NEM függ az önkormányzattal való megállapodástól. Az alapellátás nyújtást ugyanis törvényi rendelkezés határozza meg, nem szerződés! Így az alapellátás biztosítás módját is 2000-től törvényi rendelkezés határozza meg, a korábbi feladat ellátási szerződés helyett az önkormányzatok számára is. Tekintve, hogy **a praxisjognak egyszerre csak egy tulajdonosa lehet, ezért sem kell még külön szerződni is az alapellátás nyújtásra a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés betartás feltételeként.** Ez sérti a jogállamiságot.

A 28/2006-os ABH-ban **a tulajdonnal való autonóm rendelkezési jog megsértését** fogalmazta meg az Alkotmánybíróság, míg a 63/2006-os ABH-ban **a jogrend megsértését**, ha a hatósági bizonyítvány tartalmával ellentétesen, betöltött praxisban működési engedélyt kér és kap az önkormányzat az ÁNTSZ-től, kiürésítve ezzel a vagyoni értékű jogot, mint ahogyan ez minden vagyoni értékű jogfosztott orvossal megtörténik. Annak ellenére, hogy az Alkotmánybírósági Törvény (Abtv) minden törvényt felül ír, ami azokban esetleg ellentétes lenne a legmagasabb jogforrással. Értelemszerűen az Abtv. az önkormányzatra, ÁNTSZ-re a Pénztárra és a Bíróságra egyaránt kötelező. A Bíróság nem állhat törvényellenesen az önkormányzat, vagy az ÁNTSZ oldalára, mert azzal jogforrást sért!

Az Alkotmánybírósági határozatokban az Alkotmánybíróság kihirdette azt, hogy sem a praxisműködtetési jog elidegenítésekor (28/2006-os ABH), sem a jog gyakorlása alatt (63/ 2006-os ABH) a működtetési jog alapján nyújtott önálló orvosi tevékenység NEM függ az önkormányzattal való megállapodástól. Az alapellátás nyújtást ugyanis törvényi rendelkezés határozza meg, nem szerződés! Így az alapellátás biztosítás módját is 2000-től törvényi rendelkezés határozza meg, a korábbi feladat ellátási szerződés helyett az önkormányzatok számára is. Tekintve, hogy **a praxisjognak egyszerre csak egy tulajdonosa lehet, ezért sem kell még külön szerződni is az alapellátás nyújtásra a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés betartás feltételeként.** Ez sérti a jogállamiságot.

A 28/2006-os ABH-ban **a tulajdonnal való autonóm rendelkezési jog megsértését** fogalmazta meg az Alkotmánybíróság, míg a 63/2006-os ABH-ban **a jogrend megsértését**, ha a hatósági bizonyítvány tartalmával ellentétesen, betöltött praxisban működési engedélyt kér és kap az önkormányzat az ÁNTSZ-től, kiürésítve ezzel a vagyoni értékű jogot, mint ahogyan ez minden vagyoni értékű jogfosztott orvossal megtörténik. Annak ellenére, hogy az Alkotmánybírósági Törvény (Abtv) minden törvényt felül ír, ami azokban esetleg ellentétes lenne a legmagasabb jogforrással. Értelemszerűen az Abtv. az önkormányzatra, ÁNTSZ-re a Pénztárra és a Bíróságra egyaránt kötelező. A Bíróság nem állhat törvényellenesen az önkormányzat, vagy az ÁNTSZ oldalára, mert azzal jogforrást sért!

A háziorvosi működtetési jog - a praxisjog - és az általa nyújtott önálló orvosi tevékenység (alapellátás) egy adott körzetben értelmezhető, attól el nem választható vagyoni értékű jog, mely alapján területi ellátási kötelezettséggel, egy meghatározott háziorvosi körzetben egy adott háziorvos kizárólagos joga az egészségügyi alapellátás nyújtása.

A keresőtevékenységem megakadályozását jelentő vagyonfosztásom ellenére, **érvényes adásvételi szerződéssel rendelkezem** a praxisjogról, ami megerősíti az álláspontomat. Nevezetesen: kiürésítették, elértéktelenítették a vagyoni értékű jogomat, ezzel tulajdon és magyar állampolgárjog fosztottak!

Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” V. cikk szerint: „Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”

Ugyanígy mindenkinek állampolgári alapjoga, Magyarországon keresőtevékenységet folytatni, amiből kötelezően közterheket kell viselnie! Ez alól nincs kivétel, és az Önkormányzat sem hozhat létre jogszerűen ilyen helyzetet. Esetemben ez utóbbi (közteherviselés) is meg van akadályozva.

Az önkormányzatokat érintő döntéseiről az Alkotmánybíróság rendszeresen tájékoztatókat ad ki, hogy azok elkerüljék döntéseik által az alkotmányos jogsértéseket. **Az ÖTM Önkormányzati Tájékoztató XVI. évfolyam 12. szám 2006. novemberben** az önkormányzatok, a praxisjog Alkotmány ellenes kiüresítéséről kaptak tájékoztatót. A harmadik bekezdés eseményháttére a szerződésbontással kezdődően összesen három jogellenes önkormányzati lépést takarnak a hivatkozott gyermekpraxis esetben 2001. szeptember 30-án, a praxisjog kiüresítésére, ami ezzel párhuzamosan esetemben a Humedic – Prevent Orvosi Szolgáltató kft. bevételi lehetőségének megszüntetése volt, sorban egymás után.

- 1) önkormányzati szerződésbontás az alapellátás törvényi kötelezettjével,
- 2) önkormányzati működési engedély elfogadás, a jogilag betöltött praxisban. Ezzel megakadályozva a jogtulajdonost az önálló orvosi tevékenysége gyakorlásában,
- 3) a jogilag érvénytelen működési engedéllyel, egy ez által jogilag szintén érvénytelen önkormányzati finanszírozási szerződés megkötése a Pénztárral.

2002. október 15-én az önkormányzat meg is semmisítette az előző orvos működtetési jogát két egymás utáni lépésben:

- 1) Megpályáztatta a jogilag nem üres, hanem ellenkezőleg: **BETÖLTÖTT** praxist.
- 2) A tulajdont nem szerzett orvosnak a MOK engedélyezte jogszerzés nélkül a joggyakorlást.

Ezzel az időben kettő, **közigazgatásilag 5 egymást követő közigazgatási jogsértő lépés** eredményét testesíti meg az én esetem is. Láthatóan, nem csak többszörös törvény, hanem még a jogrendet és a magántulajdon védelmét is érintő alkotmányos jogsértéseket követi el az önkormányzat, amikor e szerint a sablon szerint haladva követi el a törvénysértések sorozatát. Ugyanis „**az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény (Öotv.) nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziorvosi körzet betöltetlensége címén abban az esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg**” (63/2006-os ABH I. szakasz). Ennek az eseménysornak az első pontja itt láthatóan is az, amikor az önkormányzat „kirúgja” az alapellátás nyújtásra törvényileg kötelezett orvosát. Működési engedéllyel működtetőnek nevezi ki önmagát a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezéssel szemben. Majd ezzel a határozati szintű, érvénytelen működési engedéllyel finanszírozási szerződést köt, így üresíti ki a vagyoni értékű jogot. **Határozat nem überelhet törvényi rendelkezést!**

Ezután – itt egy évvel - úgy, mintha a praxis tartósan betöltetlenné vált volna, meghirdeti, pályáztatja a jogilag betöltött praxist. A MOK pedig betöltés címen engedélyezi jogilag a semmit, hiszen nem történt jogszerzés. Ebben az Önkormányzati Tájékoztatóban tehát lépésről lépésre követhető az a folyamat, aminek többszörösen jogellenes végállapota a praxisjogom vagyoni értékűségének elvesztése lett a hatósági – hivatali jogsértések által.

Az Ombudsman az AJB 2377/2010. számú jelentésében ezt írta a kettős jogi norma alkalmazásáról: „**A gyakorlatban a működtetési joggal kapcsolatos szükségképpen több tényező eljárás egyes résztvevői az eredeti és az új, módosított normaszövegű koncepció egyes elemeit különbözőképpen igyekeznek érvényesíteni. Ezek párhuzamos, együttes alkalmazása azonban egyrészt lehetetlen, másrészt értelmetlen**”. (Főleg sokszorososan törvénysértő). „**A 2002-től, illetőleg a 2006-os AB határozat óta eltelt időszak megerősíti, hogy a szükséges jogértelmezés (különös tekintettel az Öotv.-nek a**

2001. évi CVII. törvény 26. § n) pontjával történő módosítása után kialakult helyzetre) nem történt meg, illetőleg azt az egyes eljárási szereplők nem azonos tartalommal tették magukévá”.

Az Abtv. 52. § (1) bekezdés értelmében: „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia”.

Álláspontom szerint, jogsérelmem az első és másodfokon eljáró Bíróságok részéről, egy 12 éve megsemmisített, Alkotmány ellenes számkorlát nélküli „licence” szemlélet jogi norma törvénytelen újra alkalmazása folytán következett be, mely joghelyekről 28/2006-os és a 63/2006-os AB Határozataiban kihirdette az Alkotmánybíróság, hogy „Az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése szerint azt a jogszabályt, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni (63/2006-os ABH III/4)...Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a már hatályon kívül helyezett rendelkezés alkotmányellenes volt és az eljárás feleinek különösen fontos érdekére tekintettel az Abtv. 43. §-ának (4) bekezdése alapján az alkotmányellenes rendelkezés a folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható” (28/2006-os ABH III/6). Figyelembe véve a bázakerettyei pert is, mely ugyanerről az önkormányzati magatartásról szólt!

Mindezek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a hivatkozott joghelyekre és az Abtv. 39.§.(1-2) bekezdésére tekintettel állapítson meg Alkotmány ellenességet, semmisítse meg az ítéleteket, és utasítsa az első fokon eljáró Közigazgatási Bíróságot a kérelem tárgyában új határozat hozatalára.

2014. május 28.

